

חדשות בפרשה -עם כתבנו בשטח עמיח!"

© Can Stock Photo - csp5729170

"והפעם בכותרות... פרשת 'האזינו'"

האזינו! האזינו! כן, כן, אתם המאזינים האזינו לשדור ודעו לכם שגם השמים והארץ מאזינים, למה הם מאזינים? כי משה רבינו צוה עליהם להאזין!

משה רבינו מוסר ברגעים אלה ממש שירה מיחדת הנקראת "שירת האזינו" בה הוא סוקר בפני העם את הקורות אותם בעבר, הוא מזכיר לעם את תקופות הזיכרון עשו טוב וזכו לברכה גדולה ומאידך תקופות אפלות בהן נפלו בחטא ונענשו. עוד ממליץ משה לעם ללמד מנסיונם של המבגרים "שאל אביך וגדך זקניך ויאמרו לך".

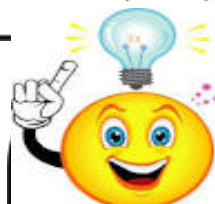
לשאלת רבים, מציין פרשננו רש"י, שהשמים והארץ נבחרו כעדים לדבריו של משה מתוך ידיעה כי משה רבינו עומד ממש רגעים ספורים לפני הסתלקותו מן העולם ועמו כל אנשי הדור הוֹתִיק ואלו השמים והארץ נשארים כאן לעולם והם, כביכול, מעידים על כך שעם ישראל שמעו את הדברים והתחייבו לקיים.

עוד מוסיף פרשננו רש"י שהשמים והארץ יוכלו מיד לשלם לעם ישראל כגמולו- אם יזכו: "והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם" וחלילה, אם יתחייבו: "ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה". נסים את הדוח בברכת חג שמח לכל מאזינינו היקרים!

מה הספור שלך?

אחד מתלמידיו של ה'חפץ חיים' מאיר הכהן מראדין) נשא לאשה בת של סוחר גדול ונעשה שתף לחותנו אבל ההצלחה לא האירה לו פנים והוא נכשל במסחר ואבד את כל עושרו. פעם בקר האיש אצל רבו. ה'חפץ חיים' קבלו בשמחה והתעניין בשלומו והארח השיב בצליל של רגז: "לא היה מזיק אלו היה טוב יותר!" "מנין לך שלא היה מזיק?" קרא לעברו ה'חפץ חיים' ולאחר שעה קלה הוסיף: "הקב"ה הודיע לנו בתורתו שהוא 'רחום וחנון' ויודע מתי וכיצד להיטיב עם הבריות, אין ספק שהוא יודע היטב מה טוב גם בשבילך וכן גם למד אותנו משה רבינו בשיר הפרידה שלו מעם ישראל: 'אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא' ואחריו באו חכמים ולמדו: 'חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה' שכל מעשי ה' לטובה גם כשלא נראה לנו הדבר." התעודד האיש מן הדברים ושב לביתו בשמחה.

חדושי החדשות

הקב"ה מצוה את משה: "ומות אתה עולה שמה..."

מדוע משה, ביום מותו, אינו מנסה להעביר את רע הגזרה שנגזרה עליו כפי שנסה לעשות קדם לכן, הלא למדו אותנו חכמים ש"אפלו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים?"

אלא, שבלשוננו של הקב"ה שאמר "ומות!" הבין משה שזה צווי מאת ה' ואם כן זו מצוה ואת מצוות הבורא היה משה מוכן לקבל באהבה גם כשהדבר תלוי בחייו.

ומוסיף הגאון מוילנא: כיון שראה הקב"ה את מסירותו של משה לקיום המצוות, הוסיף לו על מצות העשה שצוהו- "ומות!" גם מצות לא תעשה- "ושמה (לארץ ישראל) לא תבוא!" כדי להרבות לו שכר על השמיעה בקול ה' ונחשב לו כקיום שתי מצוות- אלו הן המצוות האחרונות בחייו של מנהיג אומתנו וגדול הנביאים.